

POÓS ZOLTÁN

Tölgyfalevelek

Honnan kerültek reggel kertünkbe a tölgyfalevelek,
amikor nincsenek tölgyek a környéken...
Ki mondja meg ezen a reggelen, hogy meddig
terjed a táj, és hol kezdődik a másik?

A Körvasútsor vágja valóban ketté a környéket,
a vágányok fonata, vagy a természet másképp
rendezte el? Talán Zugló sem ott ér véget,
ahol a térkép jelöli? És Pestújhely sem ott kezdődik,
ahol a történelem és a városi előljárók kijelölték...

Mit szólnak ehhez a fák, amik egybefogják a tájat?
És a darazsak? Száz éve még az istállódeszkák
között repdestek, és most is itt vannak az újépítésű
házak padlásain. A táj merev, közel sem olyan
simulékony, mint ahogy arról gondolná az,
aki éppen ezen morfondírozik.

A pestújhelyi akácok éppen azt elmesélik,
hogy miért nőnek olyan lassan, de azt még
ők sem tudják, hogy kerültek a tölgyfalevelek
a garázs előtti térkő sarkaiba.

Ha hajnalban felébredsz, és kimész a kertbe sétálni,
azt is hallhatod, hogy a pázsit beszélt álmában,
viszont a pázsit sem tudja, honnan kerültek
ide a tölgyfa levelei. És ez így van jól.
A kertnek legyenek titkai, amiket nem tár fel
előttünk soha.